

ACZÉL GÉZA

(szino)líra torzósztár

álláspont

figyelem évtizedek óta ezt a nagy ideológiai kavart amely mögött még zsigeri viharok is verik az avart és nagyjából érteni vélem némi távlat szükségeltetik mindehhez és ami gyakran alkati eset s nem érdem az a napi eseménytől valami született bizalmatlansággal a távolságok tartása ettől persze még hiába agyalsz hogy a történelmi viharban a móc döngeti-e a székely magyart vagy a székely a mócot és északon ki találta föl a fönséges sztrapacskát s a délvidéki piacokon miért karattyol annyi horvát ha fél európa megszállott s kiváló eleink szerint magyar ráadásul igazam keresve legalább ennyire felkavar ha hazavesztésbe törve ősz tekintete alól könnyezni látom peremeken a megtépzott ősoket noha az újabb kutatások szerint eme huzatos katlanban ékírással már régóta nem jegyzik kinek milyen a vére s hüledezve nézünk az egésyre ha szláv tolul porosz s zsidó világvárost épít a mohamedán mecsetét várja s szakadt identitással lesünk a cigányra s akkor még sorakozhatnának kunoktól a jászig míg néhány idióta politikus mögött az emberi elme kivirágzik noha magának sincs álláspontja mely bizton beboltozza a nagy tutit

állástalan

arra emlékszem amikor a férfiúnak nem volt kegyelem ha bordó személyi igazolványába lila tintába mártva nem íródott be semmilyen munkaviszony a lógásért a zord rendészet lett mind jobban érdekelt mivel tervteljesítés okán havonta a penzum szerint megfelelő számú lógóst el kellett fogni szóval a belügyi lobby a szerencsétlenekre éjjel-nappal izgatottan vadászott mely persze éretlen koromban nem látszott a hajsza különben is kihagyta a nőket szerény anyukám a szegénység újabb rohamáig otthon csöndben szötte jobban mondvá horgolhatta honleányos vágyait apa szélesen lendített kopott aktatáskája ugyanis a szélárnyékban tűrhetőn még rásegít a megélhetésre és a mama is csak akkor nyomul be a földhivatalnoki részbe mikor már nehezen telik zsíros kenyérré s az első diploma felé kezdett ácsingózni bátyus aztán növekedvén a naiv képletekre nyiladozó elmém is ráunt megérezvén modernizált korban is miként vasat a rozsdá az életkedvet megalázóan lefokozza az állástalan vak tehetetlensége jöjjön bár balról s jobbról a demagóg béke újratermeli magát a silány közöny mely fölött az érdes hatalom pöffeszkedik

állat

valami bennem régen rosszul működik mert miközben sejtelmesen modorba stilizálva naponta kéjesen vallom hogy az állat létünkön nem segít és tudatosan egy dimenzióban látom a katicát és az elefántot kikerülve az oldalról meglesett húséges kutyatekinteteket s apró macskák bohó kapkodásait csak a kellemetlen mellékkörülményekre lesve amikor nem megy a szerencsétlen időben ki szabad terekre avagy hullatja ártalmas szőrét az utálat kezd megülni a tudatot pőrén és gomolyogni kezdenek belül az előítéletek ez addig még rendben megy tetőzve azzal a hittal hogy a panel végképp nem kilincsel rusnya lihegőkért és nem kívánja szűkös liftjébe a bőszen sziszegő kobrát ám mikor hősrünk ízes gasztronómba ment át s a marháról az ökörszálly leves vagy a velős csont jutott eszébe a disznót egy idő után csülkeiért becézte s egy rusztikus kakas pörköltért vagy friss rántott csirkéért ideológiáját gyarlón odahagyta később a borjú tartárossan locsolt lábát emelte vágyaiban magasra nem szólva a karácsonyi kacsamájról e zavarba lassan belefáradt zsigereiben mai napig gyanús minden állat de vén bölcsességgel már a kiutat keresi